

L'entrellat

Toni Canyís

Boicot nacional

Que no els agrada un Estatut aprovat en referèndum pel poble de Catalunya: fan boicot als productes catalans. Que surten un milió de persones al carrer reclamant el dret de decidir: hi tornen. Fins i tot si el Parlament prohibeix les curses de bous, criden al boicot. És com una mena de fixació popular espanyola. Al *Google* més de 45.000 entrades contenen la frase "boicot productos catalanes" i el cercador fins i tot et facilita, desglossades, les de la campanya del 2010. Estan convençuts que pressionant els fenicis catalans amb l'amenaça de no omplir-los la bossa doblegaran voluntats. Efectivament, fa quatre anys els grans fabricants de cava i alguna entitat financera en van notar les conseqüències, però el principal èxit d'aquella campanya de boicot va ser ficar la por al cos de molts catalans. Encara hi ha qui pensa que Catalunya és la fàbrica d'Espanya i que trencar amb el llast espanyol empobriria irreversiblement el país. Molts ignoren que això ha canviat molt aquesta darrera dècada, que el superàvit de la balança comercial amb Espanya s'ha reduït ostensiblement, alhora que les exportacions guanyaven pes. La secessió política, efectivament, tindria a hores d'ara efectes comercials negatius, però per a totes dues bandes, i en un entorn expansiu de l'economia europea i mundial, en pocs anys podrien trobar-se mercats alternatius. Tot i que caldria veure realment la reacció dels consumidors a la resta de territoris de parla catalana, on es produeixen la majoria dels intercanvis actuals. A l'altra banda de la balança hi hauria recuperar el 10% del PIB del dèficit fiscal i el de la seguretat social. El càlcul risc-benefici és clar. L'avantatge és que tantes campanyes ja han servit de vaccí per a la por. El problema és el poder fàctic de les empreses en què es concentra el risc.

Periodista

Estapé respon

Fabián Estapé

Els impostos del PP

—Va dir el ministre espanyol de Foment, José Blanco, que s'havien d'apujar els impostos? Que no els va abaixar fa uns anys el mateix Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE), professor Estapé?

—Jo hauria de proposar al senyor Esteban González Pons, del PP que és qui va avisant que hi haurà més impostos, que ens aclareixi les coses. Voldria que González Pons, que diu que té la recepta, informés de quan arribarà exactament aquesta pujada, que només coneixen ell i el seu partit. Em fa la sensació que es dóna a l'opinió pública la seguretat que hi haurà aquesta pujada, però ve a dir que no seran ells que la faran, tot i que els altres també diuen que ells no.

—La vice-presidenta Elena Salgado, efectivament, ha esmenat Blanco i ha descartat totalment d'apujar la pressió fiscal. Voleu dir que el PP fa un joc perillós quan destaca els nombres vermells de l'economia espanyola i espanta l'opinió pública amb l'amenaça de la pujada d'impostos?

—González Pons i María Teresa de Cospedal insisteixen a dir que el govern vol augmentar la pressió fiscal i que demanaran amb tot rigor per a qui són els nous impostos. En canvi, fa dos semestres que l'economia espanyola presenta bons símptomes. No cal fer triomfalismes sobre això, però també s'ha de dir. Ara bé, el PP continua el bombardeig. Crec que seria més interessant que ens expliquessin quines intencions té el PP respecte als pressupostos si arriben a governar. Apujarà els impostos? Quins? Quins trams de l'IRPF afectarà?

—La marxa econòmica del país és bona?

—Les dades dels darrers dos semestres són esperançadores. Això hauria de fer la sensació que els polítics ja poden seure a pensar en unes altres coses.

—En quines coses?

—Heu de pensar que el PSOE té una feina important, com la que ara veiem a la gran batalla de Madrid. Des de Barcelona o València pot semblar que no és important, però a Madrid el PSOE hi esmerça molts esforços.

—El ministre José Blanco va dir que l'apujada d'impostos era necessària si els ciutadans volien bones infraestructures. Ara és prioritari construir carreteres o reactivar el consum?

—Ara m'ha semblat més que distret per la gosadia de Pepe Blanco, perquè hem tornat a baixar al drama del control dels controladors. Ara que ja ho teníem coll avall, tornem a entrar en una història passada. El mes de novembre hauran de donar alguna solució a aquest problema.

—Paguem pocs impostos, en comparació amb uns altres països europeus, els catalans, valencians i balears?

—Podem parlar del copagament que, segons algunes conselleries de Barcelona, és la solució de tot. És veritat i molt cert que el copagament de la medicina funciona en països com Alemanya, i és molt important. Però s'ha de destacar que el copagament a Alemanya és encara el doble del que proposen algunes veus per aquí, per Catalunya i per Espanya.

—El doble d'un euro?

—Exacte: 2 euros.

—Hi esteu a favor o en contra?

—El copagament és un deure. S'hauria de pagar més. Tot i que ara hi ha un copagament genèric a tot arreu d'aquesta economia espanyola.

À. M.